

Βιβλία
που προάγουν τη
συναισθηματική
νοημοσύνη

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

Ο Γλεντζοφλέβαρος

Εικονογράφηση
Νίκη Λεωνίδου

ΜΗΝΥΜΑ

Μια ιστορία για τον Κουτσοφλέβαρο,
τον μήνα με τα κινητικά προβλήματα,
που είναι αναντικατάστατος,
χρήσιμος και απολαυστικός!

 Σαβάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

Ο Γλεντζοφλέβαρος

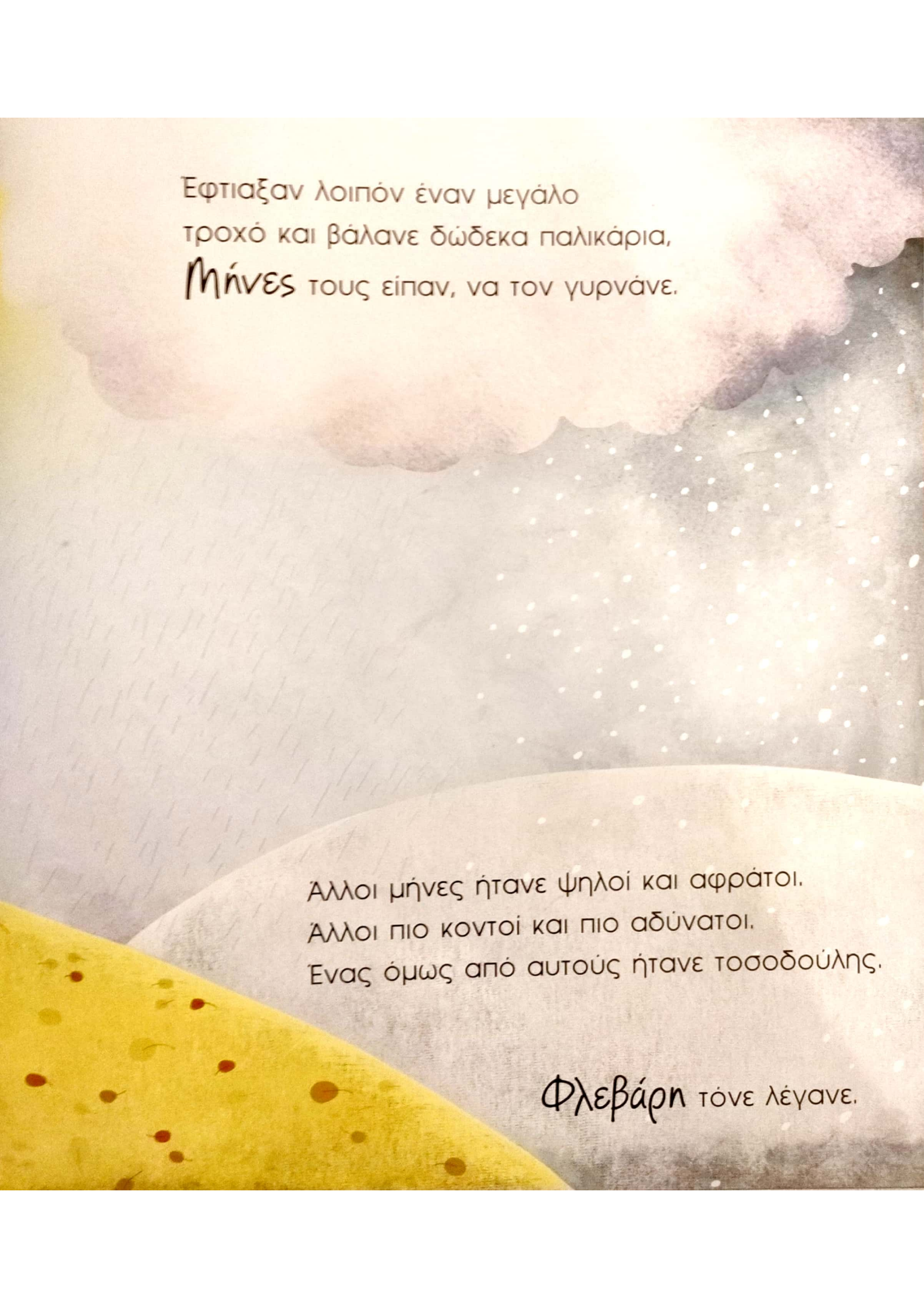
Οι άνθρωποι, από πολύ παλιά,
μετρούσαν τον **χρόνο** για να ξέρουν
πότε και για πόση ώρα θα 'πρεπε
να κάνουν το ένα ή το άλλο.

Στην αρχή τον μετρούσαν με τα φεγγάρια,
ύστερα με τη σκιά και με την κλεψύδρα επίσης.

Κάποτε όμως δέλησαν να τον μετρήσουν αλλιώς.

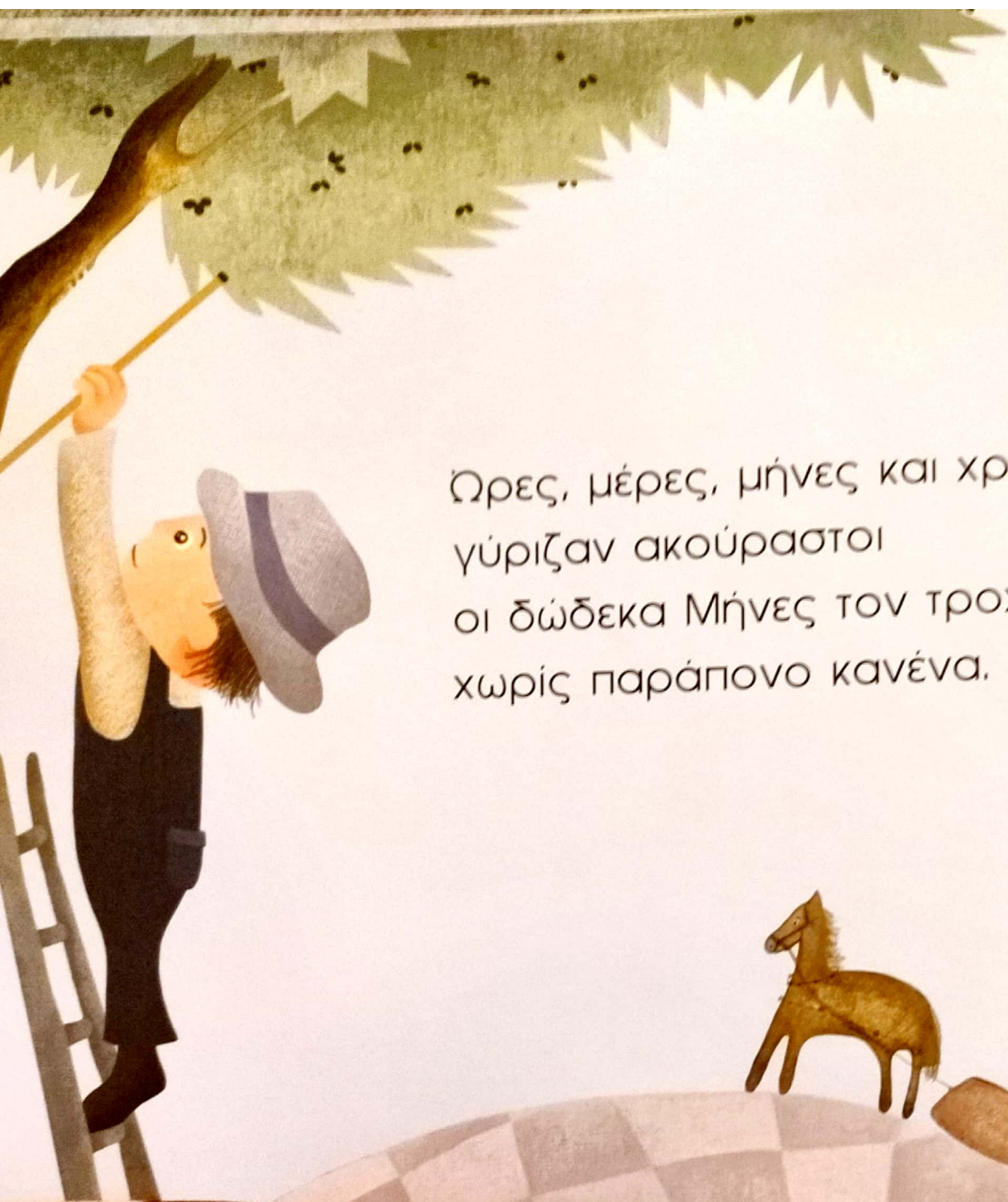

Εφτιαξαν λοιπόν έναν μεγάλο
τροχό και βάλανε δώδεκα παλικάρια,
Μήνες τους είπαν, να τον γυρνάνε.

Άλλοι μήνες ήτανε ψηλοί και αφράτοι.
Άλλοι πιο κοντοί και πιο αδύνατοι.
Ένας όμως από αυτούς ήτανε τοσοδούλης.

Φλεβάρη τότε λέγανε.

Ωρες, μέρες, μήνες και χρόνια
γύριζαν ακούραστοι
οι δώδεκα Μήνες τον τροχό του χρόνου,
χωρίς παράπονο κανένα.

Ίσα ίσα αγαπούσαν τους
ανθρώπους και χαίρονταν
που τους βοηθούσαν να κάνουν
τις δουλειές στην ώρα τους.

Μόνο ο Φλεβάρης δεν τους συμπαδούσε.
Οι άνθρωποι είχαν χαρίσει σ' αυτόν, αντί για τριάντα
ή τριάντα μία μέρες, μονάχα είκοσι οκτώ!

Θύμωνε λοιπόν που ήταν... κουτσουρεμένος.

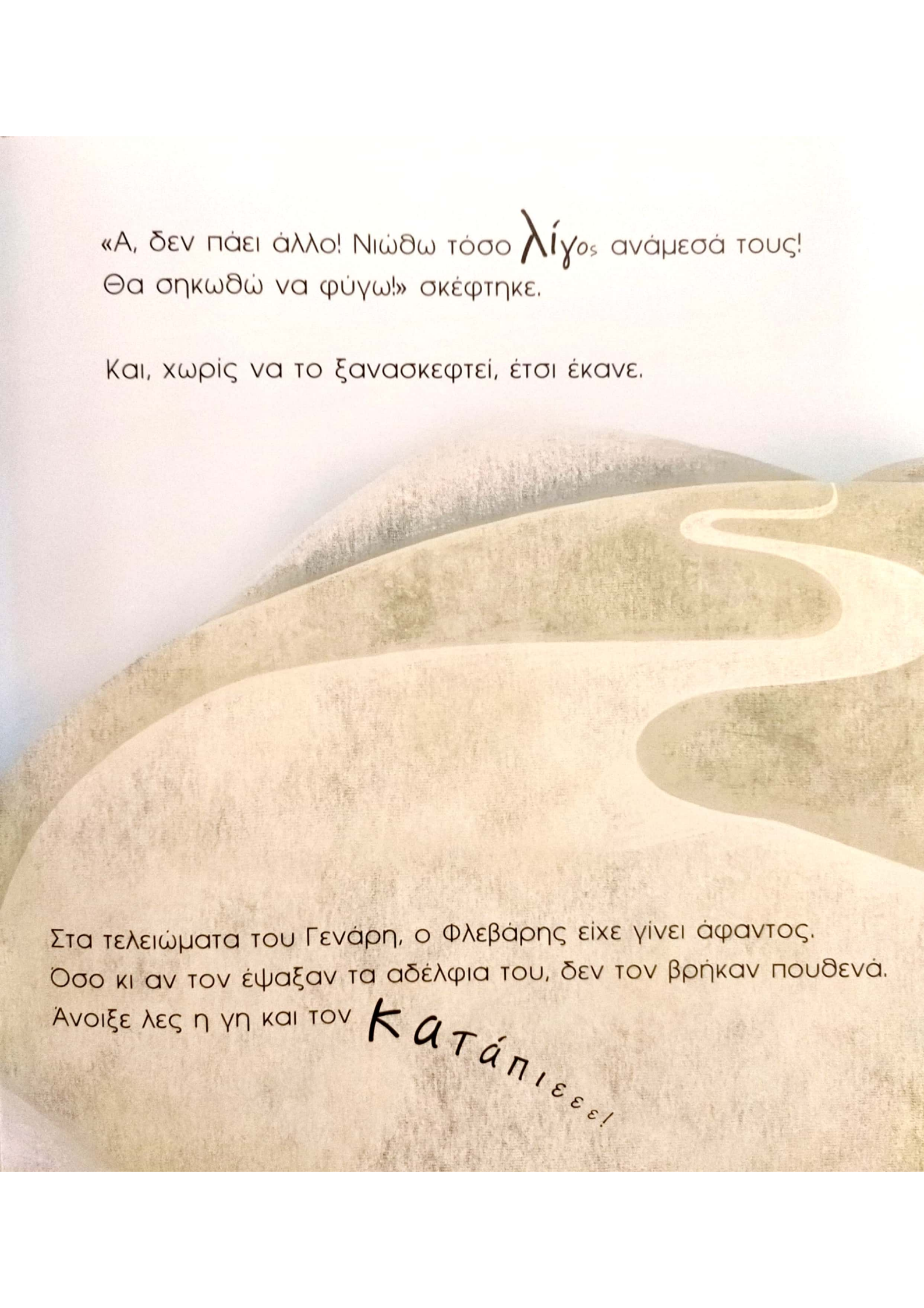
Και να 'τανε μονάχα αυτό!

Τον είχαν βάλει ανάμεσα στον Γενάρη και τον Μάρτη

που ήτανε **τεράστιοι!** Με τις περισσότερες μέρες ο καθένας!

Ο Φλεβάρης ντρεπόταν που ξεχώριζε μέσα στη δωδεκάδα σαν τη μύγα μες στο γάλα. Μια μέρα το αποφάσισε...

«Α, δεν πάει άλλο! Νιώθω τόσο **λίγος** ανάμεσά τους!
Θα σηκωθώ να φύγω!» σκέφτηκε.

Και, χωρίς να το ξανασκεφτεί, έτσι έκανε.

Στα τελειώματα του Γενάρη, ο Φλεβάρης είχε γίνει άφαντος.
Όσο κι αν τον έψαξαν τα αδέλφια του, δεν τον βρήκαν πουθενά.
Άνοιξε λες η γη και τον **κατάπιεεε!**

«Συμφορά μου» τράβηξε τα μαλλιά του ο Μάρτης.
«Χωρίς τις ανθισμένες μυγδαλιές του, πώς θα ξεκινήσω εγώ;»
«Μην κάνεις έτσι, κάπου θα τον βρούμε»
τον καθησύχασε ο Σεπτέμβρης.

Οι μήνες τον γύρεψαν από δω, τον γύρεψαν από κει,
ώσπου κάποια μέρα τον είδαν να κάθεται σε μια ολόλευκη
βουνοκορφή και να κλαίει με **μαύρο** δάκρυ.

«Πού χάθηκες εσύ;» έφτασε πρώτος κοντά του ο Μάης.
«Πήγε η ψυχή μας στην Κούλουρη» είπε ο Ιούλιος.
«Τι έπαδες; Τι έχεις;» ρώτησε αναστατωμένος ο Νοέμβρης.
«Γιατί στενοχωριέσαι;» του χάιδεψε τα μαλλιά ο Αύγουστος.

«Φεύγω... Δεν αντέχω πια! Νιώθω ένα τίποτα μπροστά σας,
Μια **ΣΤαλιά** μήνας είμαι και ντρέπομαι πολύ!»
«Δεν μπορείς να μας εγκαταλείψεις! Σε χρειαζόμαστε!»
ταράχτηκε ο Μάης.

«Είσαι για όλους μας πολύ σημαντικός!»
τον αγκάλιασε ο Νοέμβρης.
«Σε αγαπάμε» του είπε τρυφερά ο Αύγουστος.
«Χωρίς εσένα θα σκαλώσει του χρόνου ο τροχός»
φώναξε ανήσυχος ο Οκτώβρης.

«Έννοια σας κι από κανέναν δε θα λείψουν
οι είκοσι οκτώ μου μέρες» αναστέναξε ο Φλεβάρης.

«Μα δεν έχεις πάντα είκοσι οκτώ!
Κάθε τέσσερα χρόνια ψηλώνεις μια μερούλα!
Φτάνεις τις είκοσι εννιά!» θύμισε ο Ιούνιος.

«Και λοιπόν; Οι άνθρωποι ούτε που το λογαριάζουν.

“Κουτσοφλέβαρο” με ανεβάζουν,

“Λειψό” με κατεβάζουν» παραπονέθηκε ο Φλεβάρης.

«Ε, μην το παίρνεις κατάκαρδα! Για όλους έχουνε τέτοια παρατσούκλια» τον παρηγόρησε ο Μάρτης που θυμήθηκε πως τον λένε «Γδάρτη» και «Παλουκοκαύτη».

«Κανέναν όμως από σας
δεν κοροϊδεύουν για το μπόι του
και το κουτσό το πόδι του!»
έμπηξε τα κλάματα ο Φλεβάρης.
«Και γι' αυτό σκας, καημένε;»
γέλασε ο Ιούλιος.

«Να ξέρατε, αδέλφια μου, πόσο σας **ζηλεύω!**»
«Μη χαλάς τη ζαχαρένια σου,
Φλεβάρη μου! Έχεις τόσες χάρες!
Στο ύψος κόλλησες εσύ;» χαχάνισε ο Οκτώβρης.

«Χάρες!» γούρλωσε τα μάτια ο μικρομήνας.
«Και τόσες μάλιστα πολλές που, κανονικά,
εμείς θα πρέπει να ζηλεύουμε εσένα κι όχι εσύ εμάς»
είπε ο Ιούνης σοβαρός σοβαρός.

«Έχεις εμάς τους έντεκα
στις είκοσι οκτώ σου μέρες!»
χοροπήδησε ενθουσιασμένος
ο Αύγουστος.

Ο Φλεβάρης κοίταξε
τους μήνες **ξαφνιασμένος.**

«Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή» ανέλαβε να εξηγήσει ο Σεπτέμβρης. «Δεν έχεις χιόνια κι **εσύ** σαν τον Γενάρη;»

«Έχω βέβαια! Πώς φτιάχνουν τόσους χιονάνθρωπους τα παιδιά;» συμφώνησε ο Φλεβάρης.

«Ωραία! Λίγο από το γέλιο και το κλάμα του Μάρτη δεν έχεις επίσης;» «Εδώ που τα λέμε, είμαι λιγάκι άστατος» παραδέχτηκε.

«Δεν ανδίζεις μυγδαλιές;»

«Οουουου!» ενδουσιάστηκε ο Φλεβάρης.

«Να λοιπόν που λουλουδιάζεις σαν τον Απρίλη!»

«Λογάριασε και τις αλκυονίδες μέρες σου! Τόσες καλοσύνες μαζεμένες μόνο τον Μάη κάνει!» θυμήθηκε ο Σεπτέμβρης.

«Άσε που, μόλις πιάσεις τον τροχό, μυρίζεις καλοκαίρι»
πετάχτηκε ο Ιούνης.

«Δεν έχεις ακούσει που λένε
“Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει”;»
ρώτησαν παιχνιδιάρικα ο Ιούλιος και ο Αύγουστος.

«Αλλά και τις βροχές του Οκτώβρη
ποιος άλλος από μας τις έχει;

Εσύ, μονάχα εσύ.

Γι' αυτό στις μέρες σου γεμίζουν
νερά οι φλέβες της γης»
πήρε τον λόγο πάλι ο Σεπτέμβρης.

«Και μην ξεχνάς» είπε καλοσυνάτα ο ένατος μήνας στη σειρά
«πως το δικό σου κρύο ούτε ο Δεκέμβρης ούτε ο Γενάρης
κάνει. **Εσύ** μονάχα, αδερφέ μου!»

«Το καλύτερο σ' το φυλάξαμε για το τέλος!» πετάχτηκε
ξανά ο Ιούνης. «Χαρούμενες γιορτές δεν έχει μόνο
ο Δεκέμβρης, έχεις κι **εσύ!**

• Το καρναβάλι σου δεν περιμένουν
τα παιδιά για να ξεφαντώσουν;
Οι **Αποκριές** σου δεν ξετρελαίνουν τις γριές;

• Γύρω από το γαϊτανάκι σου
δε χορεύουν μεγάλοι και μικροί;»

Ο Φλεβάρης κορδώθηκε και ξαφνικά
του φάνηκε πως ψήλωσε λιγάκι.
«Δεν το 'χα σκεφτεί έτσι...» χαμογέλασε πλατιά
και το πρόσωπό του φωτίστηκε.

«Τελικά είμαι και ο πρώτος μασκαράς! Μπορεί γι' αυτό
να χάρισαν σε μένα οι άνθρωποι το **καρναβάλι!**»

«Έτσι μπράβο... Μη χολοσκάς! Τι ψυχή έχουν
δυο τρεις μέρες μπροστά σε τόσα πλούτη»
του 'δωσε δάρρος ο Ιούνης.
Ο Φλεβάρης αγκάλιασε τα αδέλφια του συγκινημένος.

«Σας **ευχαριστώ** που με αγαπάτε» είπε και ύστερα
όλοι πιασμένοι από το χέρι κίνησαν για τον τροχό.

Βρήκαν τον Γενάρη καταϊδρωμένο!
Τριάντα μία μέρες δούλεψε ο καημένος,
δεν ήταν λίγο πράγμα!

Ο δεύτερος μήνας του χρόνου
σήκωσε τα μανίκια **χαρούμενος**.

Ποτέ ξανά δεν παραπονέθηκε για τις λιγοστές του μέρες.
Τώρα πια ήξερε πως ο καθένας έχει πλεονεκτήματα που
τον κάνουν ξεχωριστό.

Αρκεί... να ψάξει λιγάκι μέσα του για να τα ανακαλύψει.

Προτάσεις για γονείς και εκπαιδευτικούς

- Πριν διαβάσετε την ιστορία στα παιδιά, συζητήστε για το πόσοι είναι οι μήνες του χρόνου, για τις ονομασίες τους, για το ποιοι έχουν περισσότερες ή λιγότερες μέρες. Το τελευταίο είναι εύκολο να το μάθουν κάνοντας γροδιά το χεράκι τους: Στον πρώτο κόμπο που σχηματίζεται δείχνουν τον Ιανουάριο (31 μέρες/μεγάλος μήνας), στο βαθούλωμα που ακολουθεί τον Φεβρουάριο (28,29 ημέρες/μικρός μήνας), στον επόμενο κόμπο δείχνουν τον Μάρτιο (31 μέρες/μεγάλος μήνας) κ.ο.κ.
- Εστιάστε στον Φεβρουάριο τον οποίο λέμε και Φλεβάρη, συσχετίζοντας τον με τις φλέβες της γης που εξαιτίας των πολλών βροχών του γεμίζουν νερό. Επειδή έχει τις λιγότερες μέρες από κάθε άλλο μήνα του χρόνου, ο λαός τον αποκαλεί *Λειψομήνα*, *Μικρομήνα*, *Κουτσό*, *Λησμονιάρη* ή *Αστοχάρη*, *Αποσπάρη του χειμώνα*, *Κούτσουρο* κλπ. Το πιο γνωστό όμως παρατσούκλι του είναι *Κουτσοφλεβάρος*.
- Δείξτε το βιβλίο στα παιδιά και διαβάστε τους τον τίτλο. Γιατί άραγε η συγγραφέας ονομάζει αυτόν τον μικρό μήνα *Γλεντζοφλεβάρο*; Εξηγήστε ότι με το επίθετο *γλεντζές* χαρακτηρίζουμε εκείνον που διασκεδάει συχνά με γλέντια, τον ξεφαντωτή.
- Διαβάστε τους την ιστορία. Γιατί αποφάσισε να φύγει ο Φλεβάρης; Πώς κρίνουν την επιλογή του αυτή; Έχουν αισθανθεί ποτέ μειονεκτικά απέναντι σε άλλους; Σε ποιον τομέα;
- Η ιστορία θέλει να αναδείξει την εκφρασμένη χαμηλή αυτοεκτίμηση που νιώθουν πολλές φορές τα παιδιά, όταν διαπιστώνουν ότι μειονεκτούν σε κάποιους τομείς έναντι των αδελφών ή των φίλων τους. Από την άλλη θέλει να προβάλει τρόπους με τους οποίους ο περίγυρος του παιδιού μπορεί να τονώσει την αυτοπεποίθηση του «πάσχοντος», κάνοντας το «μέσω της αποδοχής» να συνειδητοποιήσει ότι έχει κάθε δικαίωμα να θεωρεί τον εαυτό του ισότιμο μέλος της παρέας. Έτσι είναι πολύ σημαντικό στο να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά πως αν θέλουν να παράσχουν ουσιαστική βοήθεια σε κάποιον που αισθάνεται ότι μειονεκτεί:
 - ✓ Πρέπει να ακύψουν στο πρόβλημα και όχι να το αντιμετωπίσουν επιφανειακά.
 - ✓ Να αναφέρουν κάποιον τομέα στον οποίο αισθάνονται, ενδεχομένως, πως κι εκείνοι μειονεκτούν.
 - ✓ Να τον κάνουν να νιώσει χρήσιμος.
 - ✓ Να βρουν και να προβάλουν άλλα καλά που έχει.
 Στην αποτελεσματικότητα όλων των παραπάνω βήματα παίζει σπουδαίο ρόλο και η γλώσσα του σώματος.
- Με βάση λοιπόν τα προηγούμενα ρωτήστε τα παιδιά: Πώς τα αδέρφια του Φλεβάρη τον έπεισαν να γυρίσει όταν εκείνος τους εξομολογήθηκε πως αισθανόταν ανάμεσά τους «σαν τη μύγα μες στο γάλα»; Τι του είπαν;
- Πολλές φορές φίλοι των παιδιών, αλλά και συμμαθητές τους, αντιμετωπίζουν κινητικά προβλήματα, προβλήματα διαταραχής λόγου, σοβαρά προβλήματα όρασης κλπ. Αν βρίσκονταν στη θέση τους, πως θα ήθελαν να τους φέρονται οι άλλοι; Πώς τα ίδια μπορούν να κάνουν πιο ευχάριστη την καθημερινότητα αυτών των παιδιών;
- Εξ αφορμής του κουτσού Φλεβάρη είναι ευκαιρία να αναδείξετε τα προβλήματα ατόμων με αναπηρία (ΑμεΑ), ατόμων με μειωμένη κινητικότητα (ΑΜΚ) και των υπερηλίκων. Ποια άτομα εντάσσονται σε καθεμία από τις κατηγορίες; Τι δυσκολίες αντιμετωπίζουν; Πώς μπορούμε να τα βοηθήσουμε;
- Στην ιστορία μας ο Φλεβάρης εκφράζει τη μειονεξία που νιώθει. Τις περισσότερες φορές όμως τα παιδιά βιώνουν το αρνητικό αυτό συναισθηματικό βουβό. Για να ενισχύσουμε λοιπόν την αυτοεκτίμηση του παιδιού, πρέπει να το παροτρύνουμε να αναγνωρίσει τη μοναδικότητά του. Να σκεφτεί τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ικανότητές του, ώστε να

συνειδητοποιήσει ότι κανένας από εμάς δεν είναι καλύτερος ή χειρότερος από τον άλλον, είναι απλά διαφορετικός. Έτσι καλέστε, αρχικά, τα παιδιά να έρθουν με τη σειρά να γίνουν «Φλεβάρης» και να συμπληρώσουν: «Ο Φλεβάρης και αισθάνομαι περήφανος που μπορώ» (π.χ. να ανθίζει γδαλιές, να φέρνω τις Αποκριές κλπ.). Στη συνέχεια παροτρύνετε τα παιδιά να κάνουν το ίδιο με τα πραγματικά τους ονόματα: «Είμαι ο Ανδρέας και αισθάνομαι περήφανος που μπορώ» (π.χ. να ζωγραφίζω ωραία, να διαβάζω, να βοηθώ τους άλλους, να κολυμπάω γρήγορα κλπ.).

- Βοηθήστε τα παιδιά να αναγνωρίσουν στην εικονογράφηση τους μέρη από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Πώς αλλιώς θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν τον καθένα από αυτούς; Για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα πρέπει βέβαια να έχετε συζητήσει αναλυτικά για τους μήνες αρκετά πριν. Πώς θα ζωγραφίζαν τον Φλεβάρη με όλες του τις χάρες;
- Ο Φλεβάρης, μαζί με τον Δεκέμβριο και τον Ιανουάριο, είναι «παιδιά του χειμώνα». Πώς άραγε αισθανθηκε ο «πατέρας» αυτός, όταν κατάλαβε ότι ένα παιδί του έφυγε; Τι φαντάζονται τα παιδιά πως του είπε όταν βρέθηκε;
- Μοιράστε ρόλους και δραματοποιήστε την ιστορία.
- Τραγουδήστε το «Τραγούδι του Φλεβάρη» πάνω στο ρυθμό του «Μου κόκκινο»:

Φλεβάρη μου καλέ, μικρέ Φλεβάρη
Φλεβάρη μου καλέ, μικρέ Φλεβάρη
έχεις τις ομορφιές όλου του χρόνου,
αγάπη απ' τα παιδιά όλου του κόσμου.

Μαράζι στην καρδιά, καημό μη βάζεις
μαράζι στην καρδιά, καημό μη βάζεις
λειψός κι αν είσαι συ, να μη σε νοιάζει
από τις μέρες σου το μέλι στάζει.

Έχεις αμυγδαλιές κι αλκυονίδες
έχεις αμυγδαλιές κι αλκυονίδες
φέρνεις Αποκριές με σερπαντίνες,
φέρνεις Αποκριές με σερπαντίνες.

Στο γαϊτανάκι σου όλοι χορεύουν
στο γαϊτανάκι σου όλοι χορεύουν
ξεφάντωμα τρελό όλοι γυρεύουν
ξεφάντωμα τρελό όλοι γυρεύουν.

Γύρω του πλέκουν πολλές κορδέλες
γύρω του πλέκουν πολλές κορδέλες
γύρω του πλέκουν πολλές κορδέλες
γύρω του πλέκουν πολλές κορδέλες.

- Για το θέμα της αυτοεκτίμησης μπορείτε ακόμα να διαβάσετε τα «Εγώ, ο απίδανος», «Ο μεγάλος νικητής» και «Το παπύ που δεν είχε πει» (της ίδιας, εκδ. Σαββάλας).

Η Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής, της Παιδαγωγικής Ακαδημίας, καθώς και του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών και έχει μετεκπαιδευτεί στο Μαράσλειο Διδασκαλείο. Εργάστηκε για πολλά χρόνια στη δημόσια εκπαίδευση, αρθρογραφεί σε παιδαγωγικά περιοδικά, είναι ενεργό μέλος της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς

και έχει εκδώσει πολλά βιβλία για παιδιά και μελέτες λαογραφικού περιεχομένου. Έχει ενταχθεί στο Μητρώο Επιμορφωτικού Προγράμματος «Καινοτόμες Δράσεις Ενίσχυσης της Φιλαναγνωσίας των παιδιών» και έχει αναλάβει επιμορφωτικές σε ημερίδες επιμόρφωσης εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

www.facebook.com/

Ο Φλεβάρης είναι πολύ στενοχωρημένος.

Οι άνθρωποι χάρισαν στα έντεκα αδέρφια του από τριάντα
ή τριάντα μία μέρες, ενώ σε εκείνον μονάχα είκοσι οκτώ.

Αισθάνεται μειονεκτικά έτσι κουτσός ανάμεσά τους και αποφασίζει να... φύγει!

Και τώρα τι θα γίνει; Δε θα ανθίσουν μυγδαλιές;

Δε θα χαρούμε αλκυονίδες μέρες;

Δε θα 'ρθει το καρναβάλι να χαρούν μικροί μεγάλοι;

Για να εξασφαλίσουν τα παιδιά υγιή κοινωνική ζωή θεμελιωμένη σε αποτελεσματικές σχέσεις, πρέπει να καλλιεργήσουν την ενσυναίσθηση, την ικανότητα δηλαδή να μπαίνουν στη θέση των άλλων, να κατανοούν και να αισθάνονται πράγματα με τον ίδιο τρόπο που τα βιώνει ένα άλλο άτομο.

Την ανάγκη αυτή αναλαμβάνουν να καλύψουν τα εικονογραφημένα βιβλία της σειράς αυτής, που προάγουν τη συναισθηματική νοημοσύνη. Με την προτεινόμενη για γονείς και εκπαιδευτικούς προσέγγιση επιχειρούν να μυήσουν τα παιδιά στο να μπορούν να βλέπουν τον κόσμο με τα μάτια του άλλου, αφού μάθουν πρώτα να αναγνωρίζουν και να διαχειρίζονται τα δικά τους συναισθήματα.

Στη σειρά αυτή κυκλοφορούν:

1. Η γάτα η Μαρμελάδα
2. Ο Ποσειδώνας και η Φρουφρού
3. Ο μεγάλος χνουδωτός
4. Ο Πύργος των Παραμυθιών
5. Ο φαντασμένος Λούης
6. Φίλοι για θαύματα *
7. Ο Κίμωνας σε αποστολή διάσωσης
8. Το μεγάλο κόλπο του Φρέντι
9. Δε θέλω να βγω από το αυγό
10. Φόρα το χαμόγελό σου
11. Ο μεγάλος νικητής
12. Για όκου, ήτταίρικό!
13. Οι κότες δε λησούν!
14. Ο πατάτσιρος ο Τέρης και ο φίλος του ο Αστέρης
15. Ένας πιγκουίνος... όχι και τόσο τέλειος
16. Η καμηλοπάρδαλη που δεν έβλεπε καλά
17. Έκπληξηhhh!!!
18. Ένας σκίουρος μια μέρα...
19. Ο πιο χαρούμενος
20. Ο δικός μου θησαυρός
21. Η σκάλα της αγάπης
22. Εγώ, ο απίθανος
23. Μπουναμάδες με μπελάδες
24. Ένα λαιμαργό ουράνιο τόξο
25. Ο Μεγαλειότατος
26. Για φαντάσου...
27. Ο Γλέντζοφλέβαρος

Βιβλία
που προάγουν τη
συναισθηματική
νοημοσύνη

Λ.Τ. 8,90 €

ISBN 978-960-493-356-3

9 789604 933563

K.A.: 33845